

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

iura clarissima, quæ ad fauorē mariti facere vident, vt
habetur in l.cū in fundo in ff.de iur.dor. & in l.i. do
natur⁹ §. ff. de cōdic. causa dat. & in l.purē §. penul. in
l.apud celsū §. fed & si mulier ff. de except. dol. vbi si
mulier p̄rahens matrimoniu fecit suū patrēlū de
bitorē noīe dotis marito promittere, & maritus velit
agere contra assertū debitore, qui noīe mulieris multa
promisit, & debitor excipiat fe non teneri mulieri,
neq; esse verū illius debitore, non audit cōtra mari-
tū, fed solū contra vxorē, quoniā cū maritus id habe-
re debeat ex causa dotis, & sic ex titulo oneroso, excep-
tione nō est submouendus, si qdem ducturus vxorē
nō esset, vel illā expulsiurus, iuxta tex. in l.i. C. ad velle-
iā. nisi dōtē accepisset, vt in d.l. purē §. pen. de dol. ex-
ceptio. & in d. §. i. mulier, nā ex quo marito fuit p de
legationē pmisū, ipse agēdo suū negotiū gerit, nec
decipiedus est, qd fieret, si cogeret indotatā vxorē ha-
bere d.l. si donaturus §. j. & ad idē est tex. in l.i. nō debi-
torē ff. de nouatio. ¶ Sed prædictis iuribus nō obstan-
tibus, in casu, de quo agitur, mihi vī verius, q maritus
ijsdē exceptionibus possit excludi, qbus ipsa mulier,
† quoniā ea, quæ habent in dictis iuribus, procedūt, qd
de maritus nihil dolo fecisset, & sic bona fide verat⁹
fuisset, secus si dolo malo aliquid fecerit, & cū vxore do-
lū commiserit, quā tunc ēr contra maritū exceptiones,
quæ darent contra mulierē, possēt exerceri, vt ē tex.
clarus qd ipse in hoc declarat, in d.l. si donaturus §. i.
ibi, & nihil dolo facit &c. fed i casu, de quo agitur, mari-
tus particeps fuit doli circa id, ppter qd mulier exclu-
dit⁹, & excludi pōt a petitione, si ageret, quā stuprā, ob
qd facta fuit indigna, cōmissum fuit cū illo, ergo &c.
¶ Secundo p̄dicta iura loquunt, quando p̄tensus, vel
nō verus debitor mulieris pro ipsa muliere ex causa
dotis promississet futuro marito, nā in casu isto, pec-
cedit decisio, & ratio decisionis illorū iurū, secus ergo,
si nō marito, sed tanquā debitor vxoris pmisisset ipsi
vxori simpliciter soluere id, qd fe debere credebatur, p
ut i casu nostro cōtingit, quā tūc si maritus, cui mulier
postea dotē pmisisset, contra debitore mulieris age-
re vellet, excluderet illam et exceptione, quā potuisset
excludi vxor, cui solū fuit a debitore pmisū, nec
in casu isto loquunt iura s. allegata, immo arguendo
ex illis iuribus, quæ loquunt, qn assertus debitor pro-
misisset, futuro marito, inferri secus esse, si pmisisset
ipsi vxori simpliciter, qd credebatur fe debere. ¶ Præte-
rea animaduertēdū est, q aut in casu occurrēt p̄tensus
debitor tanquā ab vxore delegatus pmisisset futuro vi-
ro illud, i quo fe esse debitore vxoris credebatur, & tūc
quīs regulariter eadē exceptione, quā potuit mulier
excludi, maritus nō excludatur, vt in d.l. purē §. pen. &
in l.apud §. i. mulier ff. de excep. dol. tū in casu isto fe
cus est, tum rōne doli mariti, vt dictū fuit, tū quā mihi
non p̄supponitur, nec cōstat delegationem fuisse fa-
ctā, cōsentiente pupillo debitore, seu eius tutoribus
auctoribus, ergo illa non potuit operari obligatiōē
pupilli debitoris fuisse trasfām i maritū l. j. C. de no-
uatio. cū ibi not. Aut verō mulier, cui fuit pmisum a
pupillo, vel eius tutoribus nō delegauit, seu iura, qd ip-
sa habebat, seu habere credebatur aduerfus pupillū, ces-
sit futuro marito, & illū procuratorē in fe suā pro do-
te cōstituit, qd facere potuit, et non cōsentiente, im-
mo inuito, & ignorāte debitore pupillo, vt in d.l. j. C.
de nouatio. & habet per gl. & doc. in l. delegare la. ff.
eo. rit. & tūc exceptiones, quibus poterat excludi mu-
lier, opponi possunt cōtra maritum, & illū pariter ex-
cludunt, quoniā exceptiones, quæ dātur cōtra ceden-
tē, cōpetunt cōtra cessionariū, q vitur iure cedētis. ar.
l. exceptiones ff. de exceptio. Sali. id l. si donatur §. j.
qui sic declarat illū tex. per not. per Bar. post Dyn. in l.
doli ff. de nouatio. & per Cyn. in reguli. quis i ius de

Confiliorum

reg. iur. in 6. & ratio diuersitatis est, quod celsior sit iure suo, sed iure cedens, sed creator, cuius est delegatio, iure iure suo, quod agit ex propria potestate. Quare si in casu nostro Berta, cui fuerat potestatis transfusio, postea celsior sit iura sua marito cedere, sua pupillā, res est clara, quod ipse maritus videtur pupillā agere ex iure sibi cēse excludi potestatis potestatis, quibus potuisset excludi mater, si non ceterius super praeiudiciis dubis pro nunc infirmis esse cēseo, cui ex dictis factis sint enucleatae, et appositae. Cetera supplebit cunctis claritas.

S U M M A R I V M.

- 1 Relictū petie terra & in gaudimenta importat plenā
2 Legatum uero refringitur per uerba illi adiecta per omnia
3 Vxor relictā domina, & patrona, seu domina, & domina
4 domina, & maſſaria, vel p ſimilia uerba, filijs, ſeu
5 alijs deſcendentibꝫ hōribꝫ inſtitutis, q̃ ex hoc relictū
6 Fructꝫ bonorꝫ hereditatis à die mortis, & ad ſuſtē
7 mixtionē; debentur heredi.
8 Adminiſtrans quomodolibꝫ bona alterius ſue cōmuni
9 que iſ ſit, rationem adminiſtrationis, & reſciſſionis

EPITOME.

VXOR, cui à marito testatore per hæc terra et
dimentū fuit relicta, & quæ ab eodē domina, & pa
na omnium bonorum luorum relicta fuit, p
hūbīs vniuersaliter in omnis bonis filiabus suis
bet habere per hæc terrā quoad plenā p
ad cætera duntaxat alimēta, illāq; præmittētiā
norē ī domo mariti, q; q; & quæ ipso vivente
Administrans quomodolibet bona alienare
nistratiōis rationem, & reliqua solueret

CONSILIVM XXXIII.

E duobus principaliter dubitatur
posito, in quo testator in fine
do. Tarsia vxori sue in gaudium
bis testamēti vtr, quandā petiti
ratiūā, & aliā quandā petiā tere vineāā, &
do. Tarsia dominā, & patronā oīum bonorū
postea vniuersaliter sibi hīdes infuit in
quatuor ipsius testatoris filias æquis porciōe
pro quarta parte, cum substitutione, de qua
mento: Primo, qui debuerit do. Tarsia con
reliēto sibi factō per illa verba dominā, &
omnium bonorum. Secundo, an Barcon
Antiliæ vnus ex filiabus d. testatoris, qui solus
nauit, & administrat omnia bona hereditaria
testatoris, falcem d. de mortis testatoris teneat
nem administrationis reddere, & cui, q. Qu
num studens veritati, & non necessaria oīu
co, t. do. Tarsia debere consequi, & habere
perias terræ quoad plenam proprietatem, quā
tor, relinquēdo eas in gaudium tē, vt ad
verba in gaudimēti per modū causæ, q. n
git legatū, vt colligit ex n. o. p. s. h. i. ff. de leg. 2. c.
Bar. & alij in l. Titia cū testō s. f. ff. de leg. 2. c.
not. per Bar. in l. liberts in prin. ff. de alim. & ali
cū simil. allegatis in d. l. Titia: Et q. p. illa alia
minā, & patronā testator censetur voluisse, q
lum habereit illum vsūfructum, & illam p
tiam, & honorē, quē, & quā habereat tēpore
mariti: & ita interpretata fuit per hanc, vt sim
quæ vbiq; seruauit, quādo vxor per hanc, vt sim
ba fuisset relicta domina, & dominatrix, s. de
& maffaria, & filij essent hīdes infuiti, vt vol
& alij in d. l. Titia cum testō s. f. ff. de leg. 2. c.

domo viri consequitur, & nu. 13.

2 Etiam si bonorum omnium, vel partis usufructuaria fuerit relicta, & declaratur nu. 10.

3 Ac etiam si ultra hoc maritus illi habitationem, seu alimenta, & praeeminentiam in domo sua reliquisset. Contra num. 8.

4 Testator si relinquat uxori vsum, & vsum fructuum, & adiciat, ut in eo usu, & usufructu molestari non possit, quomodo haec verba sint interpretanda.

5 Uxor, quam testator alimentariam in testamento, & postea in codicillis legato alimentorum addendo, si cui filio steterit & c. usu fructuaria reliquit, debet vsum fructum formalem vnā cum filio in bonis hereditatis consequi, & nu. 9.

6 Consuetudo Bulgari, de qua per gl.in auth. hoc locum. C. si secun. nup. mulier, & vxor relicta vsuaria, & usufructuaria & c. solū alimenta viuente filio consequatur, est exorbitans, & ideo non extendenda, & in quo casu loquatur.

7 Vxor, relicta simpliciter, & expressē usufructuaria, etiam viuente filio, usufructum habere debet, & nu. 13.

10 Et hoc quando expressē constat de mente testatoris, secus in dubio, & nu. 14.

Bar. in auth. hoc locum. C. si secun. nup. mul. & in l. Titia in fin. ff. de leg. 2. declaratur.

11 Bar. in consi. 9. declaratur.

12 Alimentorum appellatio habitationē continet, sed non ē cōtra: Nisi testator uxori habitationem cum filio suo reliquisset. Habituaria relicta a testatore uxori cū filio suo alimenta cōtinet.

14 Bal. in l. fi. C. de iudic. viduit. declaratur, & nu. 17.

15 Vsum, & usufructus se inuicem compatiuntur, simulq; copulationē relicti ambo relicti censentur.

16 Uxor relicta usufructuaria cum hoc ut ipsa ponat ad utilitatem filij introitus suarum dotium, quae satis notabilis essent quantitatis, omnino vsum fructum cum filio consequi debet.

17 Idem, si esset relicta usufructuaria cum filio herede instituto.

18 Testatoris mens ex aliis in testamento dispositis, & non ex nō dispositis interpretatur, & ut actus aliqui operetur.

19 Vxor relicta usufructuaria, filio herede instituto, ad quam partē usufructus admittatur.

20 Coniuncti re, & verbis in usufructu per concursum sibi partes aequales faciunt.

21 Usufructus, & alimentis legatis, fructus praeteriti, & alimenta praeterita etiam peti possunt.

22 Mater cum filio usufructuaria si quid nomine filij ut tinxit ex fructibus communibus emat, nō ad res, sed ad precium, vel aestimationem fructuum suorum pro parte aget, & qua actione.

E P I T O M E.

VXOR, cui maritus in testamento alimenta, dotem, earumq; augmentum reliquit, si postea in codicillis dicto legato alimentorum, & dotium addendo eadem reliquerit vsum fructum cū eius filio herede instituto, si cū illo habitauerit, curāq; suorum bonorum habuerit, & introitus dotium ad filij utilitatem cūtiliter, verū vsum fructum pro dimidia de omnibus bonis, excepta legitima filij, cōsequi dēt. Et fructus praeteritos ab ea non perceptos petere pōt. Et si quid emerit nomine filij ex fructibus communibus, potest agere ad precium, seu fructuum pro parte aestimationem.

CONSILIVM XXXIIII.

ISIS, ac diligenter consideratis verbis testamenti, & codicillorum egregij viri Nicolai Fontana, pro resolutione dubitationis, quae oriri possit, vtrum domina Franciscae vxori olim dicti testatoris ex bonis hereditatis debeantur alimenta cibi, potus, & vestimentorum cum illa praeminentia, q̄ viuente testatore ipsa solita erat in domo testatoris habere, An vero illi usufructus formalis vnā cum filio, & herede dicti testatoris sit debitus; consideranda sunt infra posita, † Nam

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page reveals the binding structure, showing numerous thin, vertical, brownish fibers or threads, possibly from the book's spine or a decorative binding element.

E P I T O M E.

CONSILIVM XXXIIII.